

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 13. Concilium Viennense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

præsertim Gregorius & Urbanus, consti-
tuerunt, & nos constituimus, quæ ipsi
damnarunt, & nos damnamus.

§. XIII.

Concilium Viennense.

Archiepiscopus Viennensis decima Se-
ptembris eodem anno, millesimo cen-
tesimo duodecimo, Concilium celebra-
vit, cui inter alios Episcopos interfue-
runt S. Hugo Gratianopolitanus, & S.
Godefridus Ambianensis, quem Archi-
episcopus rogaverat, ut veniret, & vices
suas perageret, quoniam ipse impeditio-
ris linguæ esset. In hoc Concilio Decre-
tum conditum est, in hæc ferme verba:
*Investituram Episcopatum, Abbatiarum
& omnium Ecclesiasticarum rerum de ma-
nu Laicorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
auctoritatem sequentes, Hæresim esse judi-
camus. Scriptum illud seu Privilegium,
quod Henricus Rex vi adhibita a Paschali
Papa expressit, in virtute S. Spiritus da-
mnamus, nullum & invidiosum declara-
mus. Excommunicamus illum Regem, qui
simulata pace Romam veniens, postquam
Sacramento se obstrinxit, se Summo Pon-
tifici Paschali non nociturum esse, & juri
Investiendi renunciaturum, postquam ejus
pedes & faciem osculatus fuit, velut alter
Judas, cum Cardinalibus, Episcopis, mul-
tisque Romanorum nobilibus, captum &*

Sæcul. XII. *in castra abstractum, Insignibus Apostoli-*
 A.C. 1112. *cis exiit, modis indignis habuit, & lite-*
ras, quas omnes pii Christiani abominan-
tur, extorsit. Eundem Regem anatbe-
matizamus & a sinu Ecclesiæ separamus,
donec plenam satisfactionem exhibeat.
 Hujus Censuræ primus auctor S. Hugo
 Gratianopolitanus fuit.

Tum Concilium Epistolam Synoda-
 lem ad Papam dedit, in hunc ferme mo-
 dum: *Sanctæ Paternitatis Vestræ man-*
data sequentes, Viennæ convenimus. Ad-
fuere Legati Regis cum Literis Bullatis,
in quibus erga eum vester affectus pacis &
amicitiæ significabatur, easque Rex a vo-
bis sibi missas post Concilium, quod Ro-
mæ in Quadragesima celebrastis, dicebat.
Quod cum vebementer miraremur, me-
mores tamen literarum illarum, quas
Humilitati nostræ, mihi videlicet & Gi-
rardo Inculismensi, miseratis, hortantes,
ut in semita Justitiæ perseveraremus, &
sic totius Ecclesiæ nostræque fidei ruinam
devitarem, Canonicam viam aggressi
sumus. Tunc Decretum Concilii Vien-
nenfis summatim referunt, illudque con-
firmari petunt, apertis literis, quas Epi-
scopi alter alteri mittere possent. Post-
ea prosequuntur: Quoniam Principum
pars maxima & tota ferme populi multi-
tudo de hac re nobiscum sentit; omnibus
in remissionem peccatorum suorum injun-
gatis,

gatis, ut, si necesse fuerit, auxilium nobis & patriæ unanimes ferant. Illud etiam ea qua par est reverentia vestræ Pietati suggerimus; si Decretum nostrum confirmetis, si deinceps ab ipsius crudelissimi Tyranni & Legatorum ejus literis, colloquio, muneribus abstinueritis, nos, sicut decet, filios & fideles servos habebitis. Si vero, quod absit, aliam viam tenueritis, nos invitos, propitius sit nobis Deus! a vestra obedientia repellatis. Hujus comminationis acerbitate non obstante Papa, epistola vigesima Octobris data, Decreta Concilii Viennensis confirmavit.

§. XIV.

Literæ Ivonis Carnotensis de Investitura.

Cum Joceranus Archiepiscopus Lugdunensis eodem anno Concilium Ansæ celebrandum indixisset, in quo de causa Fidei & Investituræ ageretur, atque Daimbertum Archiepiscopum Senonensem ejusque Suffraganeos advocasset, parere recusarunt, data epistola, quam nomine totius provinciæ Ivo Carnotensis scripsit in hunc modum. Nusquam Patrum nostrorum sanxit auctoritas, ut primæ Sedis Episcopus Episcopos, extra provinciam suam positos, ad Concilium invitare possit, nisi hoc aut Apostolica Sedes imperaret, aut aliqua

Q 5

Eccle-

Sæcul. XII.
A.C. 1112.

to. 10. Cons.
p. 786.

ep. 236.